

Recenzije.

1. **Dr. Andrija Živković, Kulturni boljševizam**, Zagreb 1933., Naučno-popularna knjižnica Hrvatske bogoslovske akademije, svezak 4. Str. 16, 8°.

2. **Dr. Josip Srebrnič, biskup krčki, Korizmena poslanica 1934.** Drugo izdanje. Zagreb 1934., 8°, str. 28.

3. **Jože Pogačnik, Veliki Teden**, Celje 1934., 16°, str. 322.

1. Dr. Živković iznosi u ovom svesku naučno popularne knjižnice HBA konstatacije i svoje pripomene o onom strujanju i o onim pojavama, koje se mogu nazvati kulturnim boljševizmom, ako možda i ne moraju svi oni, koji na ostvarenju ovoga novog duhovnog nihilizma rade, biti ujedno i pristaše političkoga smjera ruskih boljševika. Kulturni boljševizam, to je, jednom riječi, dekristianizacija duha i života. Na njoj saraduju: boljševička bezbožnička propaganda, materijalistički socijalizam i marksizam, mnogi literati i umjetnici »od imena«, nerijetki privredni i industrijski krugovi, pa i sami katolici, koji nisu možda dovoljno uočili ovih destruktivnih pojava i tendencija, pa s njima izravno ili neizravno saraduju, ili se barem dađu zanijeti uz struju. Knjižica se čita s velikim zanimanjem, jer ne tvrdi samo, ona iznosi i konkretne činjenice, koje će mnogoga trgnuti. A onda završuje s upozorenjem, da se nešto novo rađa u duhu današnjice, da ovo novo neminovno dolazi, da je čak već i tu, ako ga mnogi i mnogi još i ne vide. A kad bude s vjima jasno, da je novi duh kulturnog boljševizma zavladao, tada može biti već kasno, jer će svijet biti duhovno dekristianizovan.

2. Biskup ponajprije pokazuje tok svete godjine i ponajvažnije događaje u Crkvi u ovoj svetogodini, a tada prelazi na iznošenje predivne i tragične pojave Krista, Velikog Svećenika, koji je zaradi nas i našega spasenja postao žrtva na križu. Rijetkom toplinom i snagom crta biskup svepatnje Kristove, a onda pod kraj poslanice, po svom običaju, primjenjuje ona velika načela, što ih je iznio u poslanici na praktični naš život. On to zaodijeva u oblik poruka rassetoga Krista s križa. Ni strah, ni »moda«, ni išta na svijetu, ne valja da nas odaleči od toga, te svjedočimo za istinu, veli biskup. Na kraju otklanja prigovore, koji se znadu podići, protiv svete Stolice i protiv Pape, kao da papa imade neku svoju politiku, koja bi bila nama neprijatna. On veli: papa ne tjera politike, njegova je briga samo nastojanje oko spasavanja duša; a ako se — po riječima Pija XI. — pod kojom mu drago izlukom, stavi u pogibao spas duša, tada Papa ne oklijeva, da obrani ugrožene duše i proslavu Božju, to je čitava njegova »politika«.

3. Jože Pogačnik je priredio treće izdanje slovenskog prijevoda obreda velikog tjedna. Prvi je put izašao slovenski prijevod 1829., drugi put 1874. Pogačnik je nastojao da se prilagodi onim izdanjima, koja danas postoje među Slovencima, da tako postigne jedinstvenost, u onome, što

već postoji. Nakon oduljeg uvoda donosi u prijevodu obrede velikog četvrtka, velikog petka, velike subote, uskrсне nedjelje, ponedjeljka i utorka. Kod psalama stavlja na početku uvijek kratki sadržaj i primjenu kurzivnim pismom. Oprema je jednostavna, ali solidna i ukusna, tisak vrlo dobar i praktičan, pa nema sumnje, da će ovo Pogačnikovo izdanje znatno pridonijeti i oživljenju velikog tjedna u kršćanskim dušama u Sloveniji, i uopće liturgijskoj obnovi, koja je jedna od hitnih potreba naših dana.

Dr. Dragutin Kiewald.

Pirotta M. Angelus: S. Thomae Aquinatis in X libros Ethicorum Aristotelis ad Nicomachum expositio. Editio novissima, Taurini 1934, Ex officina libraria M. E. Marietti, 8°, str. XXIV 747

Ovo je treća knjiga komentara sv. Tome Akvinskoga, što ih izdaje P. Pirotta. Svrha mu je praktična: da imaju te komentare pri ruci oni, koji se bave studijem. Zato nije na mjestu tražiti od izdavača, da uzme u prvom redu obzir na kritiku teksta, nego da ono što po najboljim kritičkim istraživačima pruža, bude besprikorno. A to se mora priznati, da pruža i ovo izdanje, kao i prijašnja, o kojima smo izvijestili u »Bogoslovske Smotri« (god. 1926. br. 2. str. 243.)

Što napose želim ovdje istaći, to je vrijednost samoga djela Aristotelova, odnosno sv. Tome. Uvijek su istine i zasade etike aktualne i nikada ne će doći vrijeme, kad se na njih ne bi trebalo naročito obazirati i upozoravati. No oni, koji govore, da je ovo doba, što ga proživljavamo, na svim svojim linijama otišlo daleko na lijevo, imaju pravo, kad nas upućuju na djela, koja ne gube svoje vrijednosti, makar da su stoljeća preko njih prohujala. Na tu se misao obazire i P. Gillet, sadašnji general dominikanskog reda, kad u pismu auktora hvali njegovu namjeru i uloženi trud oko novog izdanja ovih Tominih komentara. Istina, po gdještoj je stvari u tim komentarima pridana veća važnost, nego što bi je mi danas davali. S druge je strane izniklo po gdješto, o čemu nema u njima riječi. No to ne smeta, da onaj, kojemu je do produbljenja nauke, ne zahvati u njih s najvećom korišću i za ovaj naš savremeni život.

Izdanje knjižare M. E. Marietti je u stilu svih njezinih izdanja, i tisak i papir je lijep. Cijena je za opsežan ovaj svezak niska: 30 Lira.

A. Ž.

Lippert Peter S. J.: Die Weltanschauung des Katholizismus, III. Auflage, Leipzig 1931. Verlag Emanuel Reinecke, 8°, str. 110.

U zbirci »Metaphysik und Weltanschauung«, koju izdaje biolog i filozof Hans Driesch napisao je P. Lippert na poziv izdavača knjigu, što objektivno predstavlja i prikazuje katolički nazor na svijet. Katolicizam gleda na svijet pod svrhunaravnim svjetlom i ne može dosljedno ni u jednom pitanju mimoići sadržaja svrhunaravne objave, koja mu daje razlog ili svrhu njegovog opstanka. To je uistinu pravo naše gledanje i jedino ispravno shvaćanje svijeta i života. Mogu drugi s njim biti nezadovoljni, mogu ga čak smatrati i naivnim. Nas to ništa ne smeta; jer mi svojoj vjeri u objavu dajemo obrazloženje, koje zadovoljava, i najveći um, ako mu je samo volja pripravna da slijedi Božji glas. Pogotovo imamo razloga, da se ponosimo svojim katoličkim nazorom na svijet i život, kad smo u stanju da ga i naučno dovedemo u sklad sa zdravim umovanjem.